

rejser ud, og han faar at vide, at der er konstateret Mund- og Klovesyge paa Naboejendommen, forekommer det mig, at det, naar, som sagt, 5 Kreaturer hos ham var døde, og deriblandt et ikke saa helt ungt Kreatur, havde været hans Pligt at anmelde, for at Staten og Landboerne ikke skulde lide det forfærdelig store Tab, der vilde følge med Sygdommens Udbredelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 76 Stemmer mod 35.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 401 af 9. Juli 1920 om Fiskerilaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5040).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 6083) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Lærlinge forholdet.

Forhandlingen genoptoges.

Socialministeren (Borgbjerg): I Sammenligning med den bitre og uforstaaende Kritik, som de her til Behandling foreliggende Forslag har mødt i Dele af Pressen, har den Kritik, der er fremkommet her i Salen fra det konservative Parti og Venstre, været forholdsvis maadeholden og i hvert Fald — hvad der er ganske naturligt — vist mere Kendskab til selve Sagen. Det ærede Medlem, der var Ord-

fører for Venstre, Hr. J. C. A. Larsen, nævnte, at jeg i et Interview til et herværende Eftermiddagsblad havde beklaget den kapitalistiske, reaktionære Aand, som var fremme ogsaa i Kritikken af de her til Behandling værende Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at denne min Udtalelse var ganske uberettiget, navnlig det, at jeg havde hævdet, at man burde dog ikke kritisere fra de Sider, der var repræsenteret gennem Medlemmer af dette Ting, som i Kommissionen havde været med til at indstille, at disse Bestemmelser, som vedkommende Presse altsaa kritiserede, optoges i Loven. Jeg nævnte dér en Haandværksmester af Venstre, og det er meget rigtigt, at jeg dér tænkte paa det ærede Medlem. Jeg nævnte en gammel Haandværkerrepræsentant, der tilhørte det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pitzner, og jeg nævnte Venstres Landstingsmedlem Fru Inger Gautier Schmit. Alt dette mente det ærede Medlem var uberettiget. Det er det ikke. Det Nummer af „Klokken 5“, hvortil der aabenbart sigtes, Numret for 22. Januar, bragte et Interview af mig om Lærlinge-lovforslaget og om det dertil knyttede og nøje sammenhængende Lovforslag om Børns og unge Menneskers Arbejde. Med Hensyn til Arbejdstidsbestemmelserne, som jo er taget ud af Lærlingelovforslaget og sat ind i det andet nysnævnte Lovforslag, sagde jeg: ja, det er dog for galt, hvad der kan fremkomme i Pressen, og jeg henviste til, at „Berlingske Tidende“ havde skrevet følgende: Et Held er det da, hvis dette Lovforslag vedtages, at Ungdommen, naar den ikke længere maa arbejde, kan forfriskes i den samlede Hviletid ved at hvile sig paa en Kafé, f. Eks. mellem Kl. 6 og 8, derefter gaa i Biograf, derefter muligvis i en Danseklub, senere maaske i en Morgenbeværtning. Den Slags Kritik af et Lovforslag kan nok vække nogen Indignation og berettiget Indignation. Det ærede Medlem nikker. Artiklen var vistnok skrevet af en af disse nyomvendte Mystikere, hvis nyfødte Religiositet altsaa giver sig Udslag af denne Art. Her overfor var det, jeg svarede, at denne Kritik af Lovforslagets Bestemmelser, at Børn og unge Mennesker ikke maa arbejde i Tiden mellem 6 Aften og 6 Morgen, denne ganske overfladiske, hadefulde, flabede Kritik, kom fra et Presseorgan, hvis Medarbejder altsaa maa have været i fuldkommen Uvidenhed om, at denne Bestemmelse hører til dem, som Kommissionen enstemmigt indstillede. Denne Medarbejder ved „Berlingske Tidende“ kritiserede altsaa i Virkeligheden ikke mig,